

3. Скорочення питомої ваги енергоспоживання і забезпечення надійного доступу до енергоресурсів. В найкоротші терміни країна повинна приділити особливу увагу реформування цін на енергоносії. Центральним аспектом всіх цих завдань є нагальна необхідність формування, з опорою на активну співпрацю всіх зацікавлених сторін, інституційного середовища.

Глобалізація передбачає, що країни стають не просто взаємозалежними з причини формування системи міжнародного інтегрованого виробництва, зростання обсягів світової торгівлі та потоків іноземних інвестицій, інтенсифікації руху технологічних нововведень тощо, але й більш вразливими щодо негативного впливу світогосподарських зв'язків. Але, водночас отримують безліч можливостей для розвитку та вдосконалення. Відповідно Україна може використати свій потенціал і отримати користь зі змін, що відбуваються у світі.

ІНДЕКС ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ: ЦІЛІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТУ ТА УКРАЇНИ

Тимченко Н.С.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р наук держ. упр., доцент

Згідно з індексом гендерної рівності, який вимірює прогрес щодо міжнародно узгоджених цілей, жодна країна світу не досягне рівноваги в цьому питанні до 2030 року.

Гендерна рівність – рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації, що дозволяє особам обох статей брати рівну участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства [2].

Навіть північним державам, які мають високий показник в рейтингу, потрібно прикласти величезних зусиль для виконання гендерних зобов'язань у 17 цілях сталого розвитку (ЦСР), які підписали 193 країни у 2015 році. Цілі вважаються основою глобальних зусиль для покінчення з бідністю та нерівністю та зупиненням кліматичної кризи. Кінцевий термін їх виконання – 2030 рік.

Вступний індекс гендерної рівності, розроблений за участю Equal Measures 2030 показав, що 2,8 мільярда жінок і дівчат проживають у країнах, які не дотримуються базових принципів рівноправності статей [3].

Equal Measures 2030 – це партнерство між громадянським суспільством та приватним сектором, включаючи Фонд Білла та Меліні Гейтс, Міжнародну жіночу коаліцію охорони здоров'я, KPMG, Femnet, Plan International та Women Deliver. Партнерство було створене у 2016 році для власних правдивих даних, необхідних для вирішення важливих результатів, досягнутих шляхом сталого розвитку.

Індекс вимірював прогрес у 129 країнах, позначаючи їх від нуля до 100. 100 - тобто рівність досягнута – виконані усі 51 пункт по 17 цілям. Ці цілі конкретно посилаються на гендерну рівність, або торкаються питань, які мають непропорційний вплив на жінок та дівчат, наприклад, чи мають жінки доступ до мобільного банкінгу, Інтернету чи безпечного джерела води.

Згідно з індексом, країни із загальною оцінкою 90 і більше досягають відмінних успіхів у розвитку, тоді як ті, хто набрав 59 і менше, роблять дуже повільні та необережні кроки у досягненні цілей. Середній загальний бал для 129 країн у цьому індексі склав 65,7, що вважається поганим результатом у системі балів.

Лише 21 країна досягла оцінок 80 і вище, а країна, що займає першу позицію, Данія, досягла 89,3. Двадцять одна країна набрала менше 50, а Чад біля півніжжя таблиці з позначкою 33,4.

Європа та країни Північної Америки очолили індекс, а внизу переважали африканські держави.

Але індекс зазначав, що всі країни мали "різні вихідні точки", і, за деякими цілями, держави з низьким ВВП досягали кращого прогресу, ніж заможніші країни.

Наприклад, Данія поступається Грузії, Казахстану та Литві за освітою, частково тому, що в країні нижчий відсоток молодих жінок, які закінчили середню школу. Данія також має менше жінок-депутатів, ніж Сенегал та Руанда, незважаючи на те, що норвезька держава має ВВП на душу населення в 56 разів вище, ніж Сенегал.

Найнижчі 20 країн набрали вищий показник, ніж топ-20, за те, що вони розбивали свої бюджети за такими факторами, як стать, вік, дохід чи регіон.

Жінки частіше відчують свої потреби в плануванні сім'ї в Бразилії, Китаї та Нікарагуа, ніж у Канаді, Нідерландах та Норвегії.

Індекс, започаткований на конференції Women Deliver у Ванкувері, буде оновлюватися в 2021 році та регулярно відстежуватись до граничного періоду 2030 року. Дані беруть від агентств ООН, Світового банку, неурядових організацій, аналітичних бюро та консалтингової фірми Gallup.

Україна зайняла 46 місце з оцінкою 71, що є досить непоганим. Керуючись індексом гендерного розвитку, можна помітити, що Україна набрала найнижчі оцінки по наступним показникам:

– частка місць, які займають жінки в національних парламентах (24,6 з 100);

- частка міністерських / вищих державних посад, що займають жінки (26 з 100);
- відсоток місць, які займають жінки у Верховному суді країни чи вищому суді (11,1 з 100);
- відкритість гендерної статистики (30 з 100).

Незважаючи на існуючу нормативно-правову базу щодо гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок і чоловіків, Україна все ще стикається з проблемами, які впливають на рівноправ'я загалом. Не дивлячись на те, що стереотипи та уявлення, які сформувалися в патріархальній системі, можна розглядати як одну з першопричин нерівності, існують також глибоко вкорінені систематичні прогалини, яким ще не приділено належної уваги. До цих проблем належать слабе верховенство закону, низька здатність впроваджувати інституційні механізми гендерної рівності та відсутність політичної волі.

Низька представленість на керівних посадах, патріархальна культура, глибоко вкорінені гендерні стереотипи, поширеність гендерного насильства – лише деякі приклади системної гендерної нерівності в Україні. Реформи, які держава зараз впроваджує, приділяють мало уваги гендерним питанням та виконанню міжнародних та національних зобов'язань щодо гендерної рівності та прав жінок та не враховують нових гендерних пріоритетів, порушених конфліктом.

Пропагуючи гендерну рівність як рушійну силу для сталого розвитку країни, Офіс ООН в Україні підтримує уряд, парламент та громадянське суспільство у забезпеченні політичної, соціальної та економічної участі жінок, прискоренні розширення можливостей жінок та посиленні їх ролі в національній реформі, одночасно сприяючи дотриманню Україною міжнародних угод та досягнення цілей сталого розвитку до 2030 року.

Література:

1. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 07.01.2018. Електронний ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15>
2. Бельська Т. В. Актуальні проблеми гендерної рівності в публічному управлінні // Міжнародний науковий журнал "Інтернаука" / Т. В. Бельська, Н. С. Тимченко. – 2018. – №17. – Режим доступу : <https://www.inter-nauka.com/issues/2018/17/4241>
3. Equal Measures 2030's Gender Advocates Data Hub. Електронний доступ: <https://data.em2030.org/>
4. Гендерна рівність: United Nations Ukraine. Електронний ресурс: <http://www.un.org.ua/ua/nasha-robota/gender>